

Albert Thorvaldsen er født i Lyöbenhaan den 11. Martsdags  
 Eid den 1770. Hans Fødselsdag var den 11. Marts. Hans Fader var  
 Godskalk Thorvaldsen, en Provst i den for Soland, hans Moder  
 Karen Lyönvindh, en Provst i den for Tjälland, begge i Formind.  
 Faderen var Dommenthjørner og mild og lærer sin Søn til at  
 være sig bøjelig i samme Provstion. Den unge Albert faldt  
 tidlig i Lyst og nåede endog til noget Gode i Konst. Han var  
 endda en Bøge og Børn, og ~~han~~ endda den indtallet faldt, end  
 at det maatte tillade ham at besøge Konstacademiet i Lyöben-  
 haan; men hans Fader var noget betænkelig ved at give Tilla-  
 delsen dertil, fordi hans var mild og kunde endda en Gang  
 i Hængselskab blive endnu mildere. En Ven af Faderen kom en  
 Dag hjem, da Albert begynder og besøgte den færdige  
 Fader til at føle sig efter Dønnen Gode. Omkring i det 11. Aar  
 begynder da Albert at uddanne sig ved Academiet, endnu kun i  
 det endeløse Pinned at bringe det vidt i Dommenthjørner,  
 saa at han har kunde indføre det naturlige, hvortil hans Fader  
 ikke dristede sig f. E. Gode, Lyöben, Dommenthjørner o. s. v. Den  
 Eid, hvori han ikke var end Academiet, hørte hans Fader til,  
 og det er begribeligt, at hans øvrige Undervisning og Dannels-  
 maatte have tilbage. I Egenskab var han Mesteren for  
 Skjæmtylken og fik da ogsaa Skjæl for dem, han ikke havde  
 begyndt; ungang blev han ved Indførelsen i en ny Klæde  
 offentlig indkaldet. Dog han var flink, gjorde hurtige For-  
 skridt og var derfor afholdt af sine Lærere; han vinder sig







at intet uden Skam fædt ham for at gaa ombud saa  
Frederik 8. 2. Med Slutningen af Aaret 1796 kom han til Rom.  
Der var saamange Gæster at udfyldte i hans Kundskaber; han fandt  
kun sit Modersmaal; Italien havde for ham ingen Glæde; han  
fælte sig ene og modfælden. Men han fandt Dantte i Rom, blandt  
andre var heromta Zongue, der betog ham mangen Søndag, og  
ham Laad og Mod. Der det første var han blot Betkier af Lomo  
Marknordiggjeder. Ejth loote han i Omgang med Ejthier; det fran.  
th. Egeog loote han ved at tale med Engländer, af hvilke han ellers  
skammede sig ved at lære det, da de zærligst omtrækt ligede det  
som han den. Han er Antadidast i alle Egeog, men taler ogsaa  
alle lige <sup>ufærdig</sup> ~~flad~~. En udsiddet Belgundthaber, der næsten forfuldes  
Italians Hydret, det gode Forlag, som den under det romiske  
Kongerødes Forfald var i det gamle dantte Konstant, og formpo  
aet hans fjerne Emgroment. fælte ham ellers saa den vakte  
Bii til Lomdine Galligdam. Han glimte ellers hans fjerde Maaned  
at fymdies den befælte Indberetning; den lød altid færdiglyg;  
han blev den fæle. Efter to Aars Forløb skiedt Præmarbeidet  
følge; han skiedt det til Lomdine og glimte ellers at nævde, det  
var affædt. Men da det nævde longer, enden det virkelig afgik  
og nævde Lybengaan, saa var der adskilligt af Tidm om  
det for den næste Præmar. En fremmed Lænder, som han lærte  
Omendmen Aethrobladt fortælte omidre Aethrogaen, at Egeogæth  
intet hæftede i Rom; og nævde ham derom i Færdiglyg. Zongue  
nævde sig Aas havde han nydt Egeogæth og Færdiglyg. Lænder  
intet af hans Aethroden uden nogle Bæder efter Antiken (in Lænder  
Mr. Agrege, Lænder og Lænder) og en Lænder færdiglyg Bæ  
dne og Aethroden. Han skammede sig om at mindte tilbage uden  
at han nævde noget betydeligt; han ellers lagde Lænder saa sin  
Lænder, og Lænder gæde hans Lænder. Atte Mærdiglyg betælte sig



almindelig Bindring (Sons B....s Anecdote og alle udmærkede  
 munde med Omdrydning) og uroagte alle Sammenhæng. Den bedste  
 Konstant havde vel ikke færdig faaet, at nogen med. Kestilla Sa.  
 den udført i Marmar; men han havde nu - det var i Aaret  
 1803 - at han kunde vide hjem med en god Samvirkighed og fra  
 de Kjöbenhavn'ske Akademien under Episcopo. Det var blevet  
 til Gymnasien; Böger og <sup>anden Bogen</sup> andet, som han havde forskaffet sig i Rom.  
 naar allerede afsluttet. Da kom <sup>en ny</sup> Engländsk Læge, som Lægen,  
 Kestilla samme i Marmar, og Eghedsden forblev i sit nye Gym.  
 Det var ikke uden Lykke, at han vinder Læge med miges Lægen.  
 muligst. Hans nye Mærke var hans Dødsbe, som Gætti-  
 gen af Bedford Kjöbte. Inden d. 6 Marts 1804 udførte han fra den  
 mark 400 Lden som en Gratifikation i Betragtning af den Berøm-  
 melse, han havde endagt sig. Men den uafsluttede kunde nyligst  
 Aar; en Dødsbe i Underlivet og Fortællebeholdningen gjorde  
 Eghedsden uheldig til almindelig Arbejde og bragt ham Lykken.  
 Der. Han miste sig af denne Dygd om midt forrige Læge til nye  
 Gæder. Det var Konstant forled hans Hovedet efter det andet.  
 Han var blandt sin Lide Betænkninger betrukket en betænkning  
 Bri, hvilket man har villat betragte ved at kalde ham Anti-  
 kens Lægeforer. Dog - uden at gøre sig til Skole af Antiken.  
 han var i sin Middel Frembringelse villat lægge den Natur  
 af Kraft, hvorfor de Læger ikke have afvæget i deres mæde  
 idrættens Begreber. Som en Medhjælper af alle Medhjælper til  
 de Mærke, der i hans Aarsag Tid have gaaet som de berømte, han  
 han ~~stamte~~ - efter hans nye Udfordring til mig - ofte maattet  
 fra sig tilfældet og sine Læger, naar f. f. Calen var i Aka-  
 demisk O. Luca, om flere af hans alle af Kanonisk Skole for  
 tjente Prosten. At hans Blomme i Hige Læseide ikke havde tilføjet.



lig Bogt, maatte hellig forbyde ham. Men adskillig har jeg tænkt  
paa, at han ikke lod sine Medlemmer saare sig ved at  
Og saa har han det kunnet gøre sig som en Bantkegler og  
sin Konstantan, idet han fra mange andre Sider har hentet  
sin Løn og sin Løn. I Aaret 1804 var det flammende Academi  
ham en Plads blandt sine Professore. I det følgende Aar blev  
han i afgangne Prof. Wittenbergs Sted udnævnt til Professor  
med Konstantan i Lybungen; men Konsten betogte ham  
at blive i Rom; og saa traadte han ind i det Sted at kunne  
afholde Sodalitet sin Skole. Det nævnte Konstantan  
O. Luca og tog ham a. 1808 blandt de Medlemmer som finge-  
rude Professor med Løn. De fleste Konstantan i og uden.  
for Italien (f. b. det i Bologna 1805; Milano 1811; Wien 1812; Ber-  
lin 1811; München 1812; Perugia 1816; Carrara 1818 v. t. n.) har nær-  
digst ham lige stor. Sygdom og Private har dogt sig  
at tilgive sig hans Arbejder, at gøre og lønne hans Konst.  
Aar 1810 blev han Liden af Dannelsen; Aar 1814 udnævnt den Kong.  
Orden af begge Sicilener. Hans Bestillinger var flere, og han  
travet at kunne udføre i sin Kunst. Hans Konstantan var meget  
om hans Løn; men indst af disse Trindemærker var ham  
Løn - for i en vis Maade at bringe hans egne Løn - og  
de, som stilles for hans Sodalitet og medlystede hans Trind  
der, hvor han først var en af sine St. Blandt hans Løn  
Bestillinger var den mindste Konge Løn af Baisson, med en  
Plads Løn af Aar 1681, som han Aar 1818 fik den Konge  
af sine Konstantan, fulgte de Løn, i Dannelsen ham fulgte:

Alene for sig i taler, grov Sten,  
Der bærer, som rindende sejer;  
Liden gikst for gode Trindemærker;  
Kunstens Løn i det meste.

Anmerk. Jeg var vel i Stand til at gøre denne Løn-  
st. Skizze Liden udførelig og at tilføje, hvad jeg  
anden Løn i den med den for udført om Trindemærker.  
Men jeg har ikke villet brødt andet, end hvad han  
færdig har færdig mig Liden: hvad jeg alt  
travet at maatte blive Liden med hans Trind.

1818

Sorø 21 Marts 1826.

H. Estrup

Thorvaldsens Museums  
ARKIV.